

Sygn. akt V U 1082/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Radosław Buko**

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Pezena

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku w Słupsku

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 maja 2013 roku znak (...)

w sprawie **J. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o emeryturę

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Ubezpieczona J. P. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10.05.2013 r., znak (...), odmawiającej prawa do emerytury nauczycielskiej.

Ubezpieczona domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek w związku ze złożonym w dniu 22.03.2013 r. wnioskiem, ewentualnie zamiany za stałą rentą nauczycielską ze względu na wiek i pogarszający się stan zdrowia po zakończeniu pracy w placówce podstawowego zatrudnienia na stanowisku nauczyciela.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że ubezpieczona nie udowodniła 30 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy odmówił ubezpieczonej zaliczenia do okresu składkowego i nieskładkowego okresu uczęszczania do Studium (...) w L. od 01.09.1978 r. do 30.06.1980 r., gdyż okres nauki w Studium (...) traktować można jako okres nauki w szkole wyższej w rozumieniu art. 7 pkt 9 ustawy emerytalnej, jeżeli został zaliczony przez szkołę wyższą na poczet wyższych studiów zawodowych I stopnia lub studiów uzupełniających. Nie uwzględniono także okresu sprawowania opieki nad matką –T. Z. w okresie od 05.06.2007 r. do 31.05.2008 r., ponieważ w tym okresie ubezpieczonej przysługiwało prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 07.07.2010 r., w sprawie sygn. akt VU 441/10, Sąd Okręgowy w Słupsku oddalił odwołanie ubezpieczonej J. P. odmawiające przyznania jej prawa do emerytury nauczycielskiej, bez względu na wiek. W uzasadnieniu wyroku podniesiono, że praca ubezpieczonej w Szkole Podstawowej w T. nie została uznana za pracę w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym. Okoliczność tę Sąd badał w toku procesu i ze złożonych przez

organ prowadzący (...) (...) dokumentów wynika, że Szkoła Podstawowa w T. nie była i nie jest szkołą specjalną w rozumieniu art. 3 ust. 1 a ustawy z dnia 07.09.1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.) i nie została zorganizowana na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18.01.2005 r. w sprawie warunków kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach oddziałach oraz ośrodkach (Dz. U. z 2005 r., Nr 19, poz. 166).

Ubezpieczona J. P., urodzona (...), w dniu 22.03.2013 r. złożyła wniosek o przyznanie emerytury nauczycielskiej.

Wraz z wnioskiem przedłożyła zaświadczenia i świadectwa, którymi udowodniła na dzień 01.01.2009 r. 26 lat 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych oraz 1 rok 3 miesiące i 21 dni okresów nieskładkowych. Łącznie 27 lat 5 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 26 lat 1 miesiąc i 1 dzień okresów pracy nauczycielskiej.

Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonej J. P. okresu uczęszczania do Studium (...) w L. od 01.09.1978 r. do 30.06.1980 r., gdyż okres nauki w Studium (...) traktować można jako okres nauki w szkole wyższej w rozumieniu art. 7 pkt 9 ustawy emerytalnej, jeżeli został zaliczony przez szkołę wyższą na poczet wyższych studiów zawodowych I stopnia lub studiów uzupełniających. Nie uwzględniono także okresu sprawowania opieki nad matką – T. Z. w okresie od 05.06.2007 r. do 31.05.2008 r., ponieważ w tym okresie ubezpieczonej przysługiwało prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 10.05.2013, znak (...), organ rentowy odmówił ubezpieczonej J. P. emerytury nauczycielskiej.

Dowód: wniosek z dnia 22.03.2013 r. – k. 142 – 144 akt emerytalnych ZUS, świadectwo pracy – k. 152 akt emerytalnych ZUS, karta przebiegu zatrudnienia – k. 164-164 v. akt emerytalnych ZUS, zaskarżona decyzja z dnia 10.05.2013 r. – k. 165 akt emerytalnych ZUS, wyjaśnienia ubezpieczonej – k. 32 – 32 v. w zw. z k. 35 akt sprawy (00:06:41 – 00:18:59 oraz 00:19:57 – 00:37:30), akta Sądu Okręgowego w Słupsku sygn. VU 441-10: pisma (...) (...) - k. 7 – 8, wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 07.07.2010 r. – k. 14, uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 07.07.2010 r. – k. 17 – 18 v., pismo (...) (...) z dnia 19.02.2010 r. – k. 23

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej J. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie uprawnień ubezpieczonej do emerytury na podstawie art. 47 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r., Nr 97, poz. 674 ze zm.), dalej KN.

Zgodnie z art. 47 ustawy emerytalnej nauczyciel urodzony po 31.12.1048 r., a przed 01.01.1969 r. przechodzi na emeryturę bez względu na wiek na podstawie odrębnych przepisów. Przepisami tymi jest art. 88 Karty Nauczyciela.

Na podstawie ust. 2 a art. 88 KN nauczyciel może przejść na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli do 31.12.2008 r. spełni łącznie niżej wymienione warunki:

1. nie przystąpi do otwartego funduszu emerytalnego;
2. udowodnił 30 letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym legitymuje się 20 letni okres pracy w szczególnych warunkach lub posiada 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym 20 lat wykonywania pracy nauczyciela w szkolnictwie specjalnym;
3. rozwiąże na swój wniosek stosunek pracy w związku z przejściem na emeryturę lub przejdzie na emeryturę w związku z likwidacją szkoły w oparciu o przepisy ust. 1 art. 20 Karty Nauczyciela, albo po upływie sześciomiesięcznego

okresu pozostawania w stanie nieczynnym przejście na emeryturę zgodnie z ust. 5 c art. 20 Karty Nauczyciela, czy też odmówi podjęcia pracy nauczyciela będąc w stanie nieczynnym, co spowoduje wygaśnięcie stosunku pracy na wniosek nauczyciela z powodu przejścia na emeryturę na podstawie ust. 7 art. 20 Karty Nauczyciela.

Interpretacja powołanych wyżej uregulowań, w szczególności przepisu art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela, w aktualnym orzecznictwie jest już ustalona i jednolita. W jej świetle nie ulega wątpliwości, że nauczyciele urodzeni po 31 grudnia 1948 r. a przed 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli do 31 grudnia 2008 r. spełnili warunki stażowe określone w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, a warunek rozwiązania stosunku pracy spełnią po dniu 31 grudnia 2008 r. Także zatem w odniesieniu do tej grupy nauczycieli musi zostać spełniony warunek rozwiązania stosunku pracy, jako przesłanka przyznania im emerytury nauczycielskiej (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 listopada 2008 r., I UK 104/08, LEX nr 489009; z dnia 24 marca 2009 r., I UK 261/08; 17 kwietnia 2009 r., I UK 308/08; z dnia 25 czerwca 2009 r., I UK 16/09; z dnia 19 października 2010 r., II UK 108/10, LEX nr 688682).

Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu, że ubezpieczona udowodniła na dzień 01.01.2009 r. 26 lat 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych oraz 1 rok 3 miesiące i 21 dni okresów nieskładkowych. Łącznie 27 lat 5 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 26 lat 1 miesiąc i 1 dzień okresów pracy nauczycielskiej.

Organ rentowy prawidłowo nie uwzględnił ubezpieczonej okresu uczęszczania do Studium (...) w L. od 01.09.1978 r. do 30.06.1980 r., gdyż okres nauki w Studium (...) traktować można jako okres nauki w szkole wyższej w rozumieniu art. 7 pkt 9 ustawy emerytalnej, jeżeli został zaliczony przez szkołę wyższą na poczet wyższych studiów zawodowych I stopnia lub studiów uzupełniających.

Ubezpieczona w toku procesu nie udowodniła, że okres uczęszczania do Studium (...) został zaliczony przez szkołę wyższą na poczet wyższych studiów zawodowych I stopnia lub studiów uzupełniających.

Kolejny sporny okres to okres opieki nad matką –T. Z. od 05.06.2007 r. do 31.05.2008 r.

Zgodnie z art. 7 pkt 7 ustawy emerytalnej okresy takie podlegają uwzględnieniu jako okresy nieskładkowe pod warunkiem, że przypadały przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty.

Nie budzi wątpliwości, że ubezpieczona jednocześnie w okresie od 05.06.2007 r. do 31.05.2008 r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a zatem sporny okres nie mógł zostać doliczony do okresu uprawniającego do przyznania emerytury. W tym miejscu wskazać należy, że okres pobierania prawa do renty jest bez znaczenia do przyznania prawa do emerytury. (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17.04.2002 r., w sprawie II UKN 337/01).

Wyjątek dotyczy sytuacji określonej w art. 10a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227 ze zm.), który wprowadza do polskiego prawa ubezpieczeń społecznych nowy okres: pobieranie renty z tytułu niezdolności do pracy, uwzględniany wyłącznie przy ustalaniu prawa (a więc nie wysokości) do emerytury w wieku powszechnym (art. 27) lub w wieku powszechnym przy obniżonym stażu (art. 28). Jest oczywiste, że nie dotyczy emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela.

Natomiast w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2005 r. w sprawie I UK 347/2004 opublikowanym w LexPolonica nr 386335 i OSNP 2006/13-14 poz. 220 stwierdzono, że okres sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 4, przypadający w czasie korzystania z prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, nie jest okresem nieskładkowym w rozumieniu art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 ze zm.). Zdaniem Sądu Najwyższego Przepis art. 7 wymienia w dwunastu punktach okresy nieskładkowe. Zarówno okresy składkowe jak i nieskładkowe mogą zbiegać się z okresami pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. W przypadku okresów składkowych jest to oczywiste, gdyż w tych okresach opłacane są składki na ubezpieczenie społeczne. Natomiast okresy nieskładkowe mogą przypadać w okresie pobierania

renty, jeżeli nie wyłączają tego przepisy określające te okresy. Wyłączenia takie wymienione są w trzech punktach - 5, 6 i 7. W punkcie 5 wymienione zostały „przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem: a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat, b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko”. W punktach 6 i 7 wymienione są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy sprawowania opieki nad członkami rodziny niezdolnymi do samodzielnej egzystencji.

Sformułowanie zamieszczone w początkowej części tych przepisów w żaden sposób nie uprawnia do wniosku, że chodzi o okresy przypadające przed przyznaniem prawa do świadczenia, o które zainteresowany aktualnie się ubiega. Jest bowiem oczywiste, że wszystkie okresy zarówno składkowe jak i nieskładkowe, niezbędne do spełnienia warunku posiadania wymaganego okresu uprawniającego do emerytury lub renty, muszą przypadać przed przyznaniem tego prawa. Wynika to z treści art. 100 ust. 1, który stanowi, że prawo do świadczeń powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków do przyznania tego prawa. Wszystkie okresy wymagane do nabycia prawa do emerytury ubiegający się o to świadczenie powinien wykazać we wniosku, a więc siłą rzeczy przypadają one przed przyznaniem prawa. Zastrzeżenie, że określone okresy muszą przypadać przed przyznaniem prawa do świadczenia jest zbyteczne i nie występuje ono w pozostałych punktach art. 7. Określony w punktach 5-7 warunek posiadania okresu opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny przed przyznaniem prawa do emerytury lub renty oznacza, że okresy przypadające po przyznaniu jednego z tych świadczeń, z którego uprawniony korzystał przed ubieganiem się o prawo do kolejnego świadczenia, nie są okresami nieskładkowymi. Okres sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 4 przypadający w czasie korzystania z prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie jest więc okresem nieskładkowym w rozumieniu art. 7 pkt 5 ustawy. Wymienione w art. 7 okresy nieskładkowe są okresami niewykonywania pracy i niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu z powodu przeszkód uniemożliwiających jakąkolwiek działalność, na przykład represji politycznych (pkt 4), nauki w szkole wyższej (pkt 9), doksztalcania zawodowego lekarzy (pkt 10). Taką przeszkodą jest również sprawowanie opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny. Jednak w tym ostatnim przypadku ustawodawca uznał, że zarówno przy ustalaniu prawa do świadczeń jak i ich wysokości nie są uwzględniane okresy niewykonywania pracy, w których wypłacane były świadczenia z ubezpieczenia społecznego - emerytura lub renta - także w przypadku, gdy emeryt lub rencista opiekował się dzieckiem lub innym członkiem rodziny wymagającym opieki.

Nie ma podstawy prawnej wliczenia okresu pobierania renty do okresu wymaganego do uzyskania prawa do świadczeń, jeżeli nie zbiegają się w czasie z okresami składkowymi lub nieskładkowymi. Zbieg taki jest wykluczony w przypadku okresów wymienionych w art. 7 pkt 5-7 ustawy. Ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2004 r. Nr 121 poz. 1264) wprowadzono przepis art. 10a, który w ust. 1 stanowi, że przy ustalaniu prawa do emerytury osoby, która osiągnęła wiek emerytalny co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn i utraciła prawo do renty z powodu odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się również okresy pobierania tej renty, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 i 10 są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Okres pobierania renty nie jest uważany ani za okres składkowy, ani za okres nieskładkowy i uwzględnia się go jedynie dla uzupełnienia okresów brakujących do przyznania prawa do emerytury przy spełnieniu określonych w przepisie warunków, w szczególności osiągnięcia wieku emerytalnego. Przed wejściem w życie tego przepisu, okresy pobierania renty nie były uwzględniane przy ustalaniu prawa do emerytury, a regulacja w nim zawarta nie obejmuje wnioskodawczyni, która nie osiągnęła wieku emerytalnego.

W ocenie Sądu Okręgowego rozpoznającego niniejszą sprawę wprawdzie powyższy wyrok Sądu Najwyższego dotyczył kwestii okresu sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 4, to jednak identyczna treść normatywna art. 7 pkt 7 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zezwala na akceptację powyższej wykładni również w tym wypadku.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości również to, iż wzgląd na zasadę powagi rzeczy osądzonej zgodnie z art. 335 kpc sprzeciwia się ustaleniu, iż Szkoła Podstawowa w T., w której zatrudniona była ubezpieczona w okresie od 20.08.1980 r. do 31.08.2006 r. była szkołą specjalną w rozumieniu art. 3 ust. 1 a ustawy z dnia 07.09.1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.) i została zorganizowana na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18.01.2005 r. w sprawie warunków kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach oddziałach oraz ośrodkach (Dz. U. z 2005 r., Nr 19, poz. 166).

W uzasadnieniu prawomocnego wyroku SO w Słupsku z dnia 07.07.2010 r., w sprawie sygn. akt VU 441/10, w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wynika, że Szkoła Podstawowa w T. nie była i nie jest szkołą specjalną w rozumieniu przepisów ustawy o systemie oświaty.

Zgodnie dyspozycją art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Z prawomocnością orzeczenia sądowego (zarówno w ujęciu materialnym, jak i formalnym) związana jest powaga rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.), przy czym jest to konstrukcja prawna odmienna - choć ściśle powiązana - z regulacją art. 365 § 1 k.p.c.

Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Moc wiążąca orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) może być rozważana tylko wtedy, gdy rozpoznawana jest inna sprawa niż ta, w której wydano poprzednie orzeczenie oraz, gdy kwestia rozstrzygnięta innym wyrokiem stanowi zagadnienie wstępne. Moc wiążąca prawomocnego orzeczenia jest ściśle związana z powagą rzeczy osądzonej (art. 366 § 1 k.p.c.), gdy występuje w nowej sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, choć przedmiot obu spraw jest inny. W nowej sprawie nie może być wówczas zastosowany negatywny (procesowy) skutek powagi rzeczy osądzonej polegający na niedopuszczalności ponownego rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Występuje natomiast skutek pozytywny (materialny) rzeczy osądzonej przejawiający się w tym, że rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu (rzecz osądzona) stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika.

Sądy rozpoznające między tymi samymi stronami nowy spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku, a więc ostatecznym rezultacie procesu uwzględniającym stan rzeczy na datę zamknięcia rozprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie II CSK 12/09, publik. LEX nr 515722).

Taka jest treść prawomocnego orzeczenia, o którym stanowi art. 365 § 1 k.p.c., a więc treść wyrażonej w nim indywidualnej i konkretnej normy prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie II PK 302/08, publik. LEX nr 513001). A zatem w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się ta sama kwestia, nie może być ona już ponownie badana. Związanie orzeczeniem oznacza zatem zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie II CSK 452/06, publik. OSNC-ZD 2008 nr 1, poz. 20 oraz uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie III CZP 72/08, publik. OSNC 2009 nr 2, poz. 20; Głosa 2009 nr 3, s. 24 z glosą M. Sieradzkiej oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 marca 2010 r. w sprawie II PK 249/09, publik. OSN - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2011 r. Nr 17-18 poz. 225).

W szczególności, powagą rzeczy osądzonej mogą być objęte ustalenia faktyczne w takim zakresie, w jakim indywidualizują one sentencję jako rozstrzygnięcie o przedmiocie sporu i w jakim określają one istotę danego stosunku prawnego. Chodzi jednak tylko o elementy uzasadnienia dotyczące rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, w których sąd

wypowiada się w sposób stanowczy, autorytarny o żądaniu (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2004 r. w sprawie V CK 528/03, publik. LEX nr 188496 oraz z dnia 21 września 2005 r. w sprawie V CK 139/05, publik. LEX nr 186929).

W postępowaniu wszczętym na skutek ponownego wniosku o ustalenie prawa do renty, po uprzedniej odmowie przyznania tego świadczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem sądowym, powaga rzeczy osądzonej stoi na przeszkodzie powoływaniu się na spełnienie warunków nabycia prawa przed datą wydania tego wyroku. Tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2002r. II UKN 250/01 opublikowany w M.Prawn. 2002/17/774.

W wyroku z dnia 18 lutego 2003r. II UK 139/02 opublikowanym w OSNP 2004/7/128 Sąd Najwyższy stwierdził, że w sprawie toczącej się po złożeniu w trybie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) ponownego wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, niedopuszczalne jest wykazywanie, że wszystkie wymagane warunki były spełnione przed zamknięciem rozprawy w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem, którym odmówiono przyznania prawa do tego świadczenia.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości to, iż względ na zasadę powagi rzeczy osądzonej zgodnie z art. 335 kpc sprzeciwia się ustaleniu, iż Szkoła Podstawowa w T., w której zatrudniona była ubezpieczona w okresie od 20.08.1980 r. do 31.08.2006 r. była szkołą specjalną w rozumieniu art. 3 ust. 1 a ustawy z dnia 07.09.1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.) i została zorganizowana na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18.01.2005 r. w sprawie warunków kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach oddziałach oraz ośrodkach (Dz. U. z 2005 r., Nr 19, poz. 166).

Sąd uznał zatem, iż wnioskodawczyni nie spełniła wszystkich warunków niezbędnych do przyznania jej emerytury nauczycielskiej, bez względu na wiek tj. nie posiadania ogólnego trzydziestoletniego okresu zatrudnienia.

Z tych racji natury faktycznej i prawnej Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej J. P. jako nieuzasadnione, o czym orzekł w sentencji wyroku.